

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

17. září 2020*

„Kasační opravný prostředek – Institucionální právo – Člen Evropského parlamentu – Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie – Článek 8 – Poslanecká imunita – Činnost bez vazby na parlamentní funkci – Zveřejnění na účtu poslance na platformě Twitter – Článek 9 – Nedotknutelnost poslanců – Dosah – Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity“

Ve věci C-12/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 7. ledna 2019,

Mylène Troszczynski, s bydlištěm v Noyonu (Francie), zastoupená F. Wagnerem, advokátem,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

příčemž dalším účastníkem řízení je:

Evropský parlament, zastoupený S. Alonso de Leónem a C. Burgos, jako zmocněnci,

žalovaný v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe a N. Piçarra (zpravodaj), soudci,
generální advokát: P. Pikamäe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 2. dubna 2020,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 8. listopadu 2018, Troszczyński v. Parlament (T-550/17, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2018:754), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017, jímž byla zbavena poslanecké imunity (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Článek 8 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o FEU (Úř. věst. 2016, C 202, s. 266, dále jen „protokol“), stanoví:

„Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.“

- 3 Článek 9 protokolu stanoví:

„V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu,
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistížení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.“

- 4 Článek 5 jednacího řádu Evropského parlamentu (osmé volební období – leden 2017), nadepsaný „Výsady a imunity“, v odst. 2 druhé větě stanoví:

„Poslanecká imunita není osobní výsadou poslanců, nýbrž zárukou nezávislosti Evropského parlamentu jako celku a jeho poslanců.“

Okolnosti předcházející sporu

- 5 Okolnosti předcházející sporu jsou uvedeny v bodech 1 až 10 napadeného rozsudku a lze je pro účely tohoto řízení shrnout následovně.
- 6 Navrhovatelka byla zvolena poslankyní Evropského parlamentu při volbách pro osmé volební období, které se konaly od 22. do 25. května 2014.
- 7 Dne 23. září 2015 byla na účtu navrhovatelky na platformě Twitter zveřejněna fotografie, na které se nacházela skupina žen oblečených do oděvu, který s výjimkou očí zakrýval celý jejich obličej, a které vypadaly tak, že čekají před institucí pro vyplácení rodinných přídatků (CAF). Fotografii doprovázel následující komentář: „CAF v Rosny-sous-Bois dne 9. prosince 2014. Zákon zakazuje nošení závoje zahalujícího obličej...“ (dále jen „sporný tweet“).

- 8 V návaznosti na trestní oznámení podané dne 27. listopadu 2015 generálním ředitelem CAF v Seine-Saint-Denis (Francie) z důvodu veřejného hanobení orgánu veřejné správy, zahájil procureur de la République de Bobigny (státní zástupce v Bobigny, Francie) dne 19. ledna 2016 vyšetřování pro „podněcování k nenávisti nebo násilí vůči osobě nebo skupině osob z důvodu jejich původu nebo jejich příslušnosti k určitému etnickému původu, národu, rase nebo náboženství“ a z důvodu veřejného hanobení.
- 9 Navrhovatelka byla předvolána vyšetřujícím soudcem za účelem prvního výslechu dne 20. září 2016. Odmítla vyhovět tomuto předvolání z důvodu své poslanecké imunity.
- 10 Návrhem ze dne 23. září 2016 navrhl vyšetřující soudce u tribunal de grande instance de Bobigny (soud prvního stupně v Bobigny, Francie), aby byla Parlamentu předložena žádost o zbavení uvedené imunity.
- 11 Dne 1. prosince 2016 francouzský ministr spravedlnosti zaslal tuto žádost předsedovi Parlamentu.
- 12 Navrhovatelka byla vyslechnuta Výborem pro právní záležitosti Parlamentu dne 11. dubna 2017.
- 13 Dne 14. června 2017 přijal Parlament sporné rozhodnutí.
- 14 Usnesením ze dne 26. dubna 2018 postoupil místopředseda pověřený vyšetřováním u tribunal de grande instance de Bobigny (soud prvního stupně v Bobigny, Francie) věc navrhovatelky tribunal correctionnel (trestní soud, Francie).

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 15 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 12. srpna 2017 podala navrhovatelka žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí, jakož i na náhradu nemajetkové újmy údajně způsobené tímto rozhodnutím.
- 16 Na podporu svých návrhových žádání navrhovatelka vznesla čtyři žalobní důvody: první vycházející z porušení článku 8 protokolu, druhý vycházející z porušení článku 9 protokolu, třetí vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jakož i zásady rovného zacházení a zásady řádné správy a čtvrtý vycházející z porušení práva na obhajobu a z námitky protiprávnosti čl. 9 odst. 9 a čl. 150 odst. 2 jednacího řádu Parlamentu.
- 17 Tribunál posoudil společně první a druhý žalobní důvod, přičemž úvodem v bodě 34 napadeného rozsudku připomněl, že pokud Parlament, kterému byla předložena žádost o zbavení poslanecké imunity, dospěje k závěru, že se článek 8 protokolu nevztahuje na skutkový základ této žádosti, přísluší mu ověřit, zda poslanec pro tyto skutky požívá imunity stanovené článkem 9 protokolu, a pokud tomu tak je, rozhodnout, zda je třeba ho této imunity zbavit, či nikoliv.
- 18 Dále Tribunál rozdělil argumentaci navrhovatelky na podporu těchto dvou žalobních důvodů do pěti výtek: první vycházející z toho, že se na sporný tweet použije článek 26 francouzské ústavy, druhý vycházející z toho, že uvedený tweet představuje názor vyjádřený během výkonu parlamentní funkce navrhovatelky ve smyslu článku 8 protokolu, třetí vycházející z porušení základního práva na svobodu projevu, kterého se Parlament údajně dopustil tím, že neprávem zbavil navrhovatelku poslanecké imunity, čtvrté vycházející z toho, že navrhovatelka není autorem sporného tweetu, a páté vycházející ze zásahu do nezávislosti navrhovatelky, jakož i do nezávislosti Parlamentu.

- 19 Tribunál první výtku odmítl jako irelevantní. V bodě 41 napadeného rozsudku konstatoval, že důvod, proč měl Parlament za to, že se navrhovatelka nemůže s úspěchem dovolávat článku 26 francouzské ústavy, nespočívá v tom, že sporné prohlášení bylo učiněno na Twitteru, ale v tom, že sporný tweet nemůže být kvalifikován jako názor nebo hlasování během výkonu parlamentní funkce navrhovatelky ve smyslu článku 8 protokolu.
- 20 Druhá výtka byla zamítnuta jako neopodstatněná. Tribunál v bodě 53 napadeného rozsudku v podstatě konstatoval, že cílem sporného tweetu bylo vyjádřit politování nad nedodržením francouzského zákona zakazujícím zahalování obličeje na veřejném prostranství v souvislosti s konkrétní událostí, která se údajně měla odehrát před orgánem pověřeným plněním úkolu veřejné služby na francouzském území, a nemůže být postaveno na roveň zaujetí obecného stanoviska k aktuálním tématům nebo k tématům, kterými se zabývá Parlament. Tribunál z toho v bodě 54 napadeného rozsudku vyvodil, že neexistovala zřejmá přímá souvislost mezi sporným tweetem a parlamentní funkcí navrhovatelky, a že se tedy Parlament nedopustil zjevně nesprávného posouzení, když měl za to, že se obvinění vznesená vůči navrhovatelce netýkají názorů či hlasování vyjádřených během výkonu její parlamentní funkce ve smyslu článku 8 protokolu.
- 21 Třetí výtka byla rovněž zamítnuta jako neopodstatněná. I když Tribunál v bodě 58 napadeného rozsudku připomněl, že článek 8 protokolu je úzce spjat s ochranou svobody projevu, měl nicméně v bodě 59 tohoto rozsudku za to, že skutečnosti vytýkané navrhovatelce nespádají pod uvedený článek, a tudíž že Parlament tuto svobodu neporušil.
- 22 Tribunál čtvrtou výtku odmítl jako irelevantní. V bodech 61 a 62 napadeného rozsudku rozhodl jednak, že otázka, zda byly podmínky vyžadované pro zbavení imunity splněny v okamžiku, kdy byla podána žádost v tomto smyslu, se liší od otázky spočívající v určení, zda skutky vytýkané dotčenému poslanci jsou prokázány, a jednak, že Parlamentu nepřísluší vyjadřovat se k přičitatelnosti těchto skutků.
- 23 Konečně pátá část byla zamítnuta jako neopodstatněná. V bodech 66 a 67 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že jelikož článek 9 protokolu opravňuje Parlament k tomu, aby zbavil poslance imunity, které požívají, nelze tomuto orgánu vytýkat, že s ohledem na okolnosti projednávané věci a na základě žádosti předložené francouzským ministrem spravedlnosti považoval za vhodné zbavit navrhovatelku imunity, aby umožnil pokračování ve vyšetřování vedeném francouzskými soudními orgány.
- 24 Pokud jde o třetí žalobní důvod, jehož první část vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jakož i zásady rovného zacházení, a druhá část z porušení zásady řádné správy, Tribunál jej v plném rozsahu zamítl v bodě 102 napadeného rozsudku.
- 25 Pokud jde o první část tohoto žalobního důvodu, ve které navrhovatelka tvrdila, že s ní Parlament zacházel odlišně než s poslanci, kteří se nacházeli ve srovnatelných situacích, aniž to dostatečně odůvodnil, Tribunál úvodem v bodě 76 napadeného rozsudku upřesnil, že dokument výboru pro právní záležitosti a vnitřní trh Parlamentu ze dne 6. června 2003, nadepsaný „Sdělení členům č. 11/2003“, jehož předmětem je: „Zbavení imunity podle článku [9] Protokolu o výsadách a imunitách. Zásady stanovené na základě věcí týkajících se vyjádření názorů“ (dále jen „sdělení č. 11/2003“), jehož se navrhovatelka dovolávala na podporu této první části žalobního důvodu, není aktem Parlamentu ve smyslu článku 288 SFEU a nemá závazný účinek. Tribunál dále v bodech 80 a 81 napadeného rozsudku uvedl, že jelikož navrhovatelka neupřesnila ani činy nebo vyjádření, které byly vytýkány poslancům, jež označila za osoby, na které se použilo toto sdělení, ani okolnosti, za kterých došlo k předmětným skutkům, neprokázala, že situace těchto poslanců byla srovnatelná s její situací. Zadruhé vzhledem k tomu, že v projednávané věci neexistovala přímá souvislost mezi sporným tweetem a parlamentními funkcemi navrhovatelky, navrhovatelka neprokázala, že by se Parlament odchýlil od zásady zakotvené v uvedeném sdělení, podle které, pokud činy, z nichž je poslanec obviněn, spadají do rámce jeho politické činnosti nebo s ní přímo souvisejí, nedojde ke zbavení imunity.

- 26 Pokud jde o druhou část téhož žalobního důvodu, Tribunál v bodech 88 a 99 napadeného rozsudku uvedl, že navrhovatelka nepředložila žádnou konkrétní skutečnost, kromě rozdílů v politické ideologii, která by mohla prokázat, že se francouzská vláda, a zejména francouzský ministr spravedlnosti, pustili do pronásledování strany Front national, jejímž je jedním ze zástupců, ani že zahájení soudního vyšetřování v projednávané věci bylo výlučně nebo i jen zčásti způsobeno její příslušnosti k této straně. Tribunál rovněž v bodě 94 napadeného rozsudku konstatoval, že žádná skutečnost neumožňuje mít za to, že žádost o zbavení poslanecké imunity navrhovatelky byla podána v rámci soudního řízení, které by probíhalo neobvyklým způsobem, zejména co se týče lhůt. Konečně měl v bodě 96 napadeného rozsudku za to, že žádná ze skutečností uváděných navrhovatelkou v této souvislosti, a sice že sporný tweet napsal její asistent, že jej vymazala, jakmile se o něm dozvěděla, a že v případě odsouzení by jí hrozilo uložení vedlejšího trestu nevolitelnosti, jakož i ztráta jejího mandátu evropské poslankyně a všech jejích volebních mandátů, nepatří mezi okolnosti, které by měl Parlament vzít do úvahy při určování, zda byly v projednávané věci splněny podmínky pro zbavení poslanecké imunity na základě článku 9 protokolu.
- 27 Jen pro úplnost Tribunál v bodě 101 napadeného rozsudku konstatoval, že usnesení o postoupení věci trestnímu soudu, uvedené v bodě 14 tohoto rozsudku, bylo vydáno po sporném rozhodnutí a směřovalo k vyvrácení argumentace navrhovatelky týkající se existence *fumus persecutionis* ze strany francouzských soudních orgánů. Tribunál v této souvislosti zdůraznil, že podle uvedeného usnesení zejména okolnost, že navrhovatelka není autorem sporného tweetu, nebrání tomu, aby byla stíhána na základě zákona ze dne 29. července 1881 o svobodě tisku (JORF ze dne 30. července 1881, s. 4201) v použitelném znění (dále jen „zákon ze dne 29. července 1881“).

Návrhová žádání účastníků řízení

- 28 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil,
 - zrušil sporné rozhodnutí,
 - rozhodl o částce, která jí má být přiznána jako náhrada nákladů řízení, a
 - uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.
- 29 Parlament navrhuje zamítnutí kasačního opravného prostředku a navrhuje, aby Soudní dvůr uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 30 Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vznáší dva důvody seskupené do jediného oddílu nadepsaného „Porušení unijního práva Tribunálem – nesprávné právní posouzení a nesprávné kvalifikace právní povahy skutkového stavu – Zjevně nesprávné posouzení“. Navrhovatelka konkrétně vytýká Tribunálu, že se dopustil dvou „zjevně nesprávných posouzení“ při analýze jak druhého, tak třetího žalobního důvodu v prvním stupni, přičemž tato pochybení měla „vliv na právní kvalifikaci stíhaných projevů a jejich kontextu provedenou Tribunálem“ a vedla k nesprávnému neuplatnění ustanovení článků 8 a 9 protokolu ve prospěch navrhovatelky.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 31 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka s odkazem na body 47 a 52 až 54 napadeného rozsudku Tribunálu vytýká, že nepovažoval sporný tweet za názor vyjádřený při výkonu jejich parlamentních funkcí. Na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje tři argumenty.
- 32 Zprvé Tribunál nesprávně konstatoval, že událost komentovaná ve sporném tweetu nepatří z důvodu svého zeměpisného výskytu ve Francii mezi témata, o něž se zajímá evropský poslanec, jelikož každý poslanec je zvoleným zástupcem své země, zastupuje své voliče a musí s nimi během svého mandátu udržovat nezbytnou vazbu, přičemž evokuje zejména skutečnosti, které je zajímají nebo se jich týkají.
- 33 Zadruhé měl Tribunál nesprávně za to, že názor představuje nezbytně zaujetí obecného stanoviska a nemůže vůbec odkazovat na konkrétní událost. Podle navrhovatelky je toto konstatování v rozporu jak se sdělením č. 11/2003, zejména s jeho zásadou č. 2, tak se zákonem ze dne 29. července 1881, na jehož základě je sporný tweet považován za názor. Konečně se žalobkyně dovolává rozsudku ze dne 8. října 2009, Brunet-Lecomte a Tanant v. Francie (CE:ECHR:2009:1008JUD001266206), v němž Evropský soud pro lidská práva prohlásil, že projev urážlivý nebo pomlouvačný se může stát předmětem politické diskuse a může být chráněn z důvodu základního práva, kterým je svoboda projevu, pokud existuje obecný zájem diskutovat o něm.
- 34 Zatřetí měl Tribunál nesprávně za to, že skutečnost, že poslanec upozorňuje na jednání, které je v rozporu s francouzským zákonem, není předmětem aktuálního dění. V tomto ohledu navrhovatelka zprvé uvádí, že celkové zahalování tváře na veřejném prostranství jakožto vnější projev příslušnosti k islámu, je „předmětem obecného zájmu, který se týká veřejného života, jako je právo žen“. Zadruhé měl Tribunál uplatnit judikaturu stanovenou v rozsudku ze dne 6. září 2011, Patriciello (C-163/10, EU:C:2011:543), podle které při odmítnutí zbavení poslanecké imunity poslance je třeba zkoumat, zda poslanec jednal v obecném zájmu svých voličů v rámci své politické činnosti.
- 35 Parlament má zase za to, že tyto tři argumenty vycházejí z nesprávného výkladu napadeného rozsudku, a že tedy první důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 36 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu v podstatě vytýká, že porušil článek 8 protokolu, když rozhodl, že sporný tweet není názorem vyjádřeným při výkonu její parlamentní funkce ve smyslu tohoto ustanovení.
- 37 V tomto ohledu je třeba zprvé připomenout, že článek 8 protokolu představuje zvláštní ustanovení, jehož cílem je chránit svobodu projevu a nezávislost evropských poslanců, takže brání jakémukoli soudnímu řízení zahájenému z důvodu názorů a hlasování vyjádřených těmito poslanci při výkonu jejich parlamentních funkcí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2011, Patriciello, C-163/10, EU:C:2011:543, bod 26 a citovaná judikatura).
- 38 Zadruhé, článek 8 protokolu se s ohledem na svůj cíl a znění, které výslovně odkazuje na názory a hlasování evropských poslanců, má v zásadě použít na prohlášení učiněná těmito poslanci v samotných prostorách Parlamentu. Nicméně není vyloučeno, že prohlášení učiněné určitým poslancem mimo tyto prostory může představovat názor vyjádřený během výkonu jeho parlamentní funkce, jelikož existence takového názoru závisí nikoliv na místě, kde byl vyjádřen, nýbrž na jeho povaze a obsahu. Pojem „názor“ ve smyslu tohoto ustanovení tak musí být chápán v širokém smyslu

jako zahrnující vyjádření nebo prohlášení, která svým obsahem odpovídají tvrzením představujícím subjektivní hodnocení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2011, Patriciello, C-163/10, EU:C:2011:543, body 29, 30 a 32).

- 39 Zatřetí vzhledem k tomu, že imunita stanovená v článku 8 protokolu může s konečnou platností zabránit soudním orgánům a vnitrostátním soudům ve výkonu jejich příslušných pravomocí v oblasti stíhání a sankcí za trestné činy, a současně odepřít osobám poškozeným těmito názory přístup ke spravedlnosti, včetně případně za účelem získání náhrady utrpěné újmy před občanskoprávními soudy, musí být požadovaná souvislost mezi názorem vyjádřeným poslancem a jeho parlamentními funkcemi přímá a zřejmá (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2011, Patriciello, C-163/10, EU:C:2011:543, bod 33 až 35).
- 40 Začtvrté na rozdíl od nedotknutelnosti poslanců podle čl. 9 prvního pododstavce písm. a) protokolu, která závisí na vnitrostátním právu, musí být rozsah imunity podle článku 8 protokolu vzhledem k neexistenci odkazu na vnitrostátní právní řády určen pouze na základě práva Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2011, Patriciello, C-163/10, EU:C:2011:543, bod 25).
- 41 Pokud jde v projednávané věci o první argument uplatněný na podporu prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba konstatovat, jak uvedl generální advokát v bodech 61 až 63 svého stanoviska, že na rozdíl od toho, co uvádí navrhovatelka, Tribunál netvrdil, že údajná událost komentovaná ve sporném tweetu nepatří z důvodu jejího zeměpisného výskytu ve Francii mezi témata, o něž se zajímá evropský poslanec. Nevyloučil ani to, že události, které mohou souviset s problémy spojenými s islamizací a porušováním práv žen, mohou představovat otázky obecného zájmu. Tribunál v bodě 53 napadeného rozsudku v podstatě rozhodl, že sporný tweet, jelikož vyjadřoval spíše úmysl zdůraznit jednání, které je v rozporu s francouzským zákonem, než snahu hájit práva žen, nemůže být postaven na roveň obecnějšímu zaujetí stanoviska k aktuálním tématům nebo tématům, jimiž se zabývá Parlament.
- 42 Z toho vyplývá, že první argument vznesený na podporu prvního důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku a musí být odmítnut.
- 43 Pokud jde o druhý argument uplatněný na podporu prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba zaprvé konstatovat, jak uvedl generální advokát v bodech 64 a 65 svého stanoviska, že Tribunál neomezil v bodě 46 napadeného rozsudku pojem „názor“ ve smyslu článku 8 protokolu na obecné zaujetí stanovisek, které by vylučovalo jakýkoli odkaz na konkrétní událost. Tribunál naopak s odkazem na judikaturu Soudního dvora k pojmu „názor“ připomněl, že uvedený pojem musí být chápán v širokém smyslu tak, že zahrnuje vyjádření nebo prohlášení, která svým obsahem odpovídají tvrzením představujícím subjektivní hodnocení. Tribunál tedy neomezil neprávem tento pojem, ale jen se na závěr své analýzy omezil na konstatování, že mezi sporným tweetem a parlamentními funkcemi navrhovatelky neexistovala přímá souvislost, která by byla zřejmá.
- 44 Zadruhé sdělení č. 11/2003, jehož se dovolává žalobkyně, ač není dotčena jeho právně nezávazná povaha, ve své zásadě č. 2 pouze upřesňuje, že za vyjádření názorů spadajících do politické činnosti poslance, za které se nezbavuje imunity, se považují projevy, a to i z míst ve vnitrostátním parlamentu, které jsou vyhrazené pro veřejnost, při veřejných zasedáních, v politických publikacích, v tisku, v knihách a v televizi, při podepsání politické dohody, a to dokonce i na soudě, avšak nevyjadřuje se k podmínkám vyžadovaným, aby se na tyto názory mohl zvláště vztahovat článek 8 protokolu jako na názory nebo hlasování poslanců při výkonu jejich parlamentních funkcí. V tomto sdělení se tedy nelze o nic opřít k vyvrácení závěru Tribunálu, podle kterého sporný tweet nespadá do výkonu parlamentních funkcí navrhovatelky ve smyslu článku 8 protokolu, jak byl vyložen zejména v rozsudku ze dne 6. září 2011, Patriciello (C-163/10, EU:C:2011:543, body 32 až 35).

- 45 Zatřetí, jak bylo připomenuto v bodě 40 tohoto rozsudku, jelikož rozsah imunity stanovené v článku 8 protokolu musí být stanoven pouze na základě unijního práva, je argument navrhovatelky založený na zákoně ze dne 29. července 1881 irelevantní a musí být jako irelevantní odmítnut.
- 46 Začtvrté je rovněž irelevantní rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 8. října 2009, Brunet-Lecomte a Tanant v. Francie (CE:ECHR:2009:1008JUD001266206), kterého se navrhovatelka v tomto kontextu dovolává. Stačí konstatovat, že se tento rozsudek netýká otázky, zda prohlášení představuje názor vyslovený poslancem Parlamentu při výkonu funkce, ale týká se, jak uvádí sama navrhovatelka, možnosti domnívat se, že urážlivý výrok je chráněn na základě základního práva na svobodu projevu.
- 47 Pokud jde o třetí argument uplatněný na podporu prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, Tribunál nekonstatoval, že skutečnost, že poslanec upozorňuje na jednání, které je v rozporu s francouzským zákonem, není předmětem aktuálního dění. V bodě 53 napadeného rozsudku se totiž Tribunál omezil na konstatování, že sporný tweet se jeví spíše jako úmysl zdůraznit jednání v rozporu s francouzským zákonem než jako snaha hájit práva žen, takže skutečnost, že navrhovatelka je náhradním členem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví v Parlamentu, neumožňuje spojit sporný tweet s jejími parlamentními funkcemi.
- 48 Z toho vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení článku 8 protokolu Tribunálem musí být zamítnut jako neopodstatněný.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 49 Druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka, s odkazem na body 61, 62, 96, 100 a 101 napadeného rozsudku, Tribunálu v podstatě vytýká, že sporné rozhodnutí potvrdil, když nesprávně rozhodl, že podmínky požadované k tomu, aby byla zbavena poslanecké imunity, byly splněny. Na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje tři argumenty.
- 50 Zaprvé Tribunál podle navrhovatelky nesprávně konstatoval, že Parlamentu nepřísluší ověřovat, zda skutky vytýkané poslanci, jehož zbavení poslanecké imunity je požadováno, jsou prokázány, třebaže Parlament tyto skutečnosti zkoumal a uznal.
- 51 Zadruhé Tribunál nevyvodil správné právní důsledky z článku 42 zákona ze dne 29. července 1881, který tím, že stanoví „kaskádovitou odpovědnost“, umožňuje příslušným vnitrostátním orgánům stíhat skutečného autora sporného tweetu, v projednávaném případě asistenta navrhovatelky.
- 52 Zatřetí Tribunál v bodě 101 napadeného rozsudku vyvodil z usnesení o postoupení věci trestnímu soudu, které je zmíněno v bodě 14 tohoto rozsudku, opačný právní důsledek, než je ten, který z něj měl vyvodit, jelikož navrhovatelka nebyla autorem sporného tweetu a vymazala ho, jakmile se o něm dozvěděla, což prokazuje, že neměla v úmyslu spáchat trestný čin. Kromě toho skutečnost, že navrhovatelka byla jedinou osobou, která byla předvolána k trestnímu soudu, kdežto na skutečného autora sporného tweetu se vztahovalo promlčení činu, svědčí o „zaujatosti soudce“ proti její osobě a odhaluje „úmysl ji poškodit na politické úrovni, což je chování příznačné pro *fumus persecutionis*“.
- 53 Parlament má za to, že druhý důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný, jelikož tři argumenty uplatněné na jeho podporu neodpovídají ani požadavkům vyplývajícím z čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, čl. 168 odst. 1 písm. d) a článku 169 jednacího řádu Soudního dvora, jakož i z judikatury Soudního dvora týkající se identifikace pochybení

Tribunálu, která mohou být uplatňována na podporu kasačního opravného prostředku, ani podmínkám, za kterých mohou být nesprávná posouzení důkazů předmětem přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku. Parlament vychází zejména z usnesení ze dne 27. června 2013, *Concal v. Komise* (C-570/12 P, nezveřejněné, EU:C:2013:440, bod 13), a ze dne 16. září 2010, *Dominio de la Vega v. OHIM* (C-459/09 P, nezveřejněné, EU:C:2010:533, bod 44).

Závěry Soudního dvora

- 54 Druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu v podstatě vytýká, že tím, že potvrdil sporné rozhodnutí, porušil článek 9 protokolu.
- 55 Úvodem je třeba konstatovat, že argumentace uvedená na podporu druhého důvodu kasačního opravného prostředku dostatečně identifikuje pochybení, která navrhovatelka Tribunálu vytýká, takže na rozdíl od toho, co tvrdí Parlament, tento důvod kasačního opravného prostředku nelze bez dalšího odmítnout jako nepřijatelný.
- 56 Pokud jde o meritorní přezkum tohoto důvodu, je třeba připomenout, že i když čl. 9 protokolu v prvním pododstavci písm. a) stanoví, že v průběhu zasedání Parlamentu požívají jeho členové na území vlastního státu imunitu přiznávaných členům parlamentu vlastního státu, tentýž článek ve třetím pododstavci upřesňuje, že Parlament může rozhodnout o zbavení imunity jednoho ze svých členů.
- 57 Pokud jde o první argument uplatněný na podporu druhého důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že Tribunál v bodech 61, 62 a 96 napadeného rozsudku správně konstatoval, že otázka, zda jsou splněny podmínky pro zbavení poslanecké imunity podle článku 9 protokolu v době, kdy o to bylo požádáno, se liší od otázky spočívající v určení, zda skutky vytýkané dotyčnému poslanci jsou prokázány, jelikož tato otázka spadá do pravomoci orgánů členského státu.
- 58 I když je pravda, jak Tribunál konstatoval v bodě 100 napadeného rozsudku, že Parlament ve sporném rozhodnutí uznal, že navrhovatelka nebyla autorem sporného tweetu a že jej vymazala hned, jakmile se o něm dozvěděla, cílem tohoto konstatování bylo pouze uvést skutečnosti, se kterými byl seznámen v souvislosti se žádostí o zbavení poslanecké imunity navrhovatelky, a nelze to v žádném případě pokládat za posouzení odpovědnosti navrhovatelky za případné použití jejího účtu Twitter jejím asistentem, které by případně mohlo vést Parlament k tomu, aby odmítl zbavit ji poslanecké imunity na základě článku 9 protokolu. Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že tato okolnost nemá vliv na legalitu sporného rozhodnutí.
- 59 Pokud jde o druhý argument uplatněný na podporu druhého důvodu kasačního opravného prostředku, kterým navrhovatelka vytýká Tribunálu, že nevyvodil odpovídající právní důsledky z článku 42 zákona ze dne 29. července 1881, je třeba konstatovat, že ani Parlamentu při přijetí sporného rozhodnutí, ani Tribunálu při přezkumu legality tohoto rozhodnutí, nepřísluší uplatňovat zákon ze dne 29. července 1881. Tento argument je tedy irelevantní.
- 60 Pokud jde o třetí argument, stačí konstatovat, že se týká bodu 101 napadeného rozsudku, který jak uvedl sám Tribunál, vyjadřuje doplňující důvod ve vztahu k důvodům uvedeným v bodech 99 a 100 tohoto rozsudku. Navrhovatelka přitom zaprvé nezpochybňuje bod 99 rozsudku Tribunálu a zadruhé jeho bod 100, jak vyplývá z bodu 58 tohoto rozsudku, není stížena žádným nesprávným právním posouzením. Za těchto podmínek musí být tento argument odmítnut jako irelevantní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. května 2018, *Azoulay a další v. Parlament*, C-390/17 P, EU:C:2018:347, bod 29).
- 61 Z toho vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být z části zamítnut jako nepodstatný a zčásti odmítnut jako irelevantní.

62 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že projednávaný kasační opravný prostředek musí být zamítnut.

K nákladům řízení

63 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Parlament požadoval náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Mylène Troszczyński se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.